

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobkyně: **R. N., narozena x**
bytem x

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 11. 2018, č. j. x,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 5. 11. 2018, č. j. x, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odeslanou dne 4. 1. 2019 ve znění jejího doplnění ze dne 24. 1. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 5. 11. 2018, č. j. x (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 26. 7. 2018, č. j. x (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobkyně ze dne 7. 5. 2018 o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek v § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2018 (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

„zákon o důchodovém pojištění“), neboť na základě závěrů posudkové lékařky žalované její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

2. Žalobkyně namítla, že podle závěru posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Praha - východ (dále jen „OSSZ“) ze dne 20. 6. 2018 byla invalidní v I. stupni. Protože jí však nebyly ve výpočtu důchodu správně zohledněny získané náhradní doby pojištění za dobu péče o dítě, byla nucena podat námitky. V námitkovém řízení přitom došlo překvapivě znovu k přezkoumání jejího zdravotního stavu se závěrem, že invalidní není, a již přiznaný invalidní důchod byl zrušen, přičemž namítanou pojistnou dobou se již žalovaná nezabývala. Žalobkyně dále namítla, že se již 20 let léčí pro panickou poruchu spojenou s agorafobií, trvale bere léky a již několikrát se podrobila pobytovým terapiím, přičemž je v péči psychiatrické ambulance. Jsou samozřejmě dny, kdy onemocnění dočasně poleví, ale jindy je jí velmi špatně, má panické ataky, buší jí srdce, má pocit dušení se, strach ze smrti, třes a ztuhnutí svalstva. K tomu trpí agorafobií, takže není schopna cestovat hromadnou dopravou, poslední dva roky již nezvládá ani cesty osobním automobilem. Posudková lékařka žalované zjevně neměla informace o pobytech žalobkyně na terapiích a o jejích diagnózách, posudek tak obsahuje řadu nepřesných či nepravdivých údajů. Dále žalobkyně podrobně popsala, kteří psychiatři ji léčili a jaké léky v souvislosti s onemocněním bere. Žalobkyně je přesvědčena o tom, že její pracovní schopnost poklesla o více než 35 %, a proto požádala o nové posouzení jejího zdravotního stavu. Za tímto účelem předložila kopie lékařských zpráv dokládajících její pobyty v Psychiatrickém centru Praha.
3. Žalovaná s ohledem na námitky žalobkyně navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 195/2017 Sb. (dále jen „organizační zákon“). Poukázala též na svůj interní metodický pokyn, který jí ukládá v námitkovém řízení prověřovat správnost posouzení zdravotního stavu žadatele i tam, kde námitky do posouzení zdravotního stavu nesměřují, s tím, že v daném případě recenzent posudku OSSZ dospěl k závěru o jeho neúplnosti a nepřesvědčivosti, proto byl vyžádán další posudek od posudkové lékařky žalované, který vyhodnotil, že žalobkyně invalidní není. S ohledem na uvedené se již žalovaná nezabývala přezkumem započtených doby pojištění. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout s tím, že pokud by posudek posudkové komise MPSV potvrdil invaliditu žalobkyně, ponechává rozhodnutí ve věci na úvaze soudu.
4. V průběhu jednání žalobkyně setrvala na podané žalobě, podotkla, že v námitkách vedla spor především o rozsah získaných náhradních dob pojištění, a zdůraznila, že by nikomu nepřála takové onemocnění, jemuž musí čelit již 20 let. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
5. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně dne 7. 5. 2018 požádala o přiznání invalidního důchodu od data vzniku nároku a k žádosti doložila soudní rozhodnutí, jimiž jí s manželem byla svěřena do společné pěstounské péče jejich vnučka, přičemž z nich vyplývá, že do jejich péče byla vnučka odevzdána prvně předběžným opatřením Okresního soudu Praha-východ ze dne 2. 6. 2013, č. j. x.
6. Posudkový lékař OSSZ v posudku ze dne 20. 6. 2018 na základě lékařské zprávy praktické lékařky, profesního dotazníku a lékařské zprávy psychiatra ze dne 4. 6. 2018 dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně počínaje dnem 4. 6. 2018 trvale poklesla o 35 %

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

v důsledku chronické úzkostně depresivní poruchy s panickými atakami, již zhodnotil podle položky 5c kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity na horní hranici intervalu, přičemž tuto hodnotu již dále podle ustanovení § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity neupravoval.

7. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 26. 7. 2018 žalovaná přesto žádost o přiznání invalidního důchodu zamítla, neboť dospěla k závěru, že žalobkyně nezískala potřebnou dobu pojištění (5 let pojištění v posledních 10 letech před vznikem invalidity či později ani 10 let pojištění v posledních 20 letech před vznikem invalidity). Dobu péče o vnučku žalovaná žalobkyni hodnotila až od 22. 10. 2014, kdy nabytí právní moci rozsudek Okresního soudu Praha-východ ze dne 22. 8. 2014, č. j. x, jímž byla vnučka svěřena do společné pěstounské péče žalobkyně a jejího manžela.
8. Žalobkyně se bránila námitkami, v nichž upozorňovala na to, že vnučku měli s manželem fakticky v péči od pátého dne po narození, do pěstounské péče jim byla svěřena 10. 7. 2013 a od července 2013 na vnučku pobírali i rodičovský příspěvek, z něž mělo být „*placeno 4 roky zdravotní a sociální pojištění*“. K námitkám doložila usnesení Okresního soudu Praha-východ ze dne 2. 6. 2013, č. j. x, jímž byla na základě předběžného opatření soudu vnučka odevzdána do péče žalobkyně a jejího manžela.
9. V rámci námitkového řízení byla provedena recenze úplnosti a přesvědčivosti posudku posudkového lékaře OSSZ s důrazem na správnost stanovení data vzniku invalidity a určenou míru poklesu pracovní schopnosti se závěrem, že posudek není úplný a přesvědčivý. Proto byla o opětovné zhodnocení zdravotního stavu požádána posudková lékařka žalované, která na základě kompletní zdravotnické dokumentace praktické lékařky a psychiatra v nepřítomnosti žalobkyně dospěla v posudku ze dne 10. 10. 2018 k závěru, že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je úzkostně depresivní porucha s panickými atakami, která odpovídá položce 5b kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a kterou lze hodnotit na horní hranici vyhláškou stanoveného intervalu poklesem pracovní schopnosti o 20 %, přičemž tuto hodnotu již dále podle ustanovení § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity neměnila. Posudek lékaře OSSZ vycházel jen z jediné zprávy, posudková lékařka žalované však zohlednila celou lékařskou dokumentaci psychiatra, z níž vyplývá, že žalobkyně po dřívější, blíže nedatované léčbě již z důvodu stabilizace zdravotního stavu k psychiatrovi nedocházela, po zhoršení stavu v době narození vnučky byla žalobkyni předepisována jen minimální medikace bez osobních kontrol. V dokumentaci jsou dlouhé úseky, v nichž nebyl nutný kontakt žalobkyně s psychiatrem, přičemž chybí údaj o psychologickém vyšetření nebo eventuálním zahájení psychoterapie. Žalobkyni byla svěřena do péče vnučka na základě podrobného psychologického a psychiatrického vyšetření, v rámci něž nebyla zjištěna žádná psychická závada značně snižující úroveň sociálního fungování.
10. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 5. 11. 2018, jež žalobkyně převzala dne 13. 11. 2018, námitky zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidity, a proto je případný přezkum rozsahu získaných dob pojištění bez významu.
11. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

12. Soud s ohledem na argumentaci žalobkyně provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 19. 6. 2019, která po rozboru již dříve shromážděné lékařské dokumentace praktické lékařky a ošetřujícího psychiatra a s přihlédnutím k lékařským zprávám (vesměs z Psychiatrického centra Praha), jež žalobkyně přiložila k podané žalobě a jejímu doplnění, a k osobnímu vyšetření žalobkyně členkou posudkové komise se specializací v oboru psychiatrie uzavřela na rozdíl od posudkové lékařky žalované, že žalobkyně trpí panickou poruchou a agorafobií, již hodnotila jako středně těžké funkční postižení ve smyslu položky 5c kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s poklesem pracovní schopnosti na horní hranici vyhláškou stanoveného rozmezí, tj. ve výši 35 %. Posudková komise zjistila, že u žalobkyně jsou poprvé panické ataky dokladovány již v roce 1992, přičemž žalobkyně byla psychiatrickou ambulancí sledována již v letech 2001 a 2003, kdy se také podrobila psychoterapii. V péči nynějšího ošetřujícího lékaře byla žalobkyně až od 20. 8. 2015 s tím, že předchozích 8 let bylo onemocnění na ústupu a žalobkyně nemusela brát léky, nyní se však znovu projevilo. Stabilizace onemocnění je dokladována od července 2017, přičemž zhoršení úzkostí je znovu dokladováno vyšetřením ze dne 13. 3. 2018 a dne 4. 6. 2018 ošetřující psychiatr konstatoval chronickou povahu obtíží, které se nedaří léčebně ovlivnit, s tím, že kolísavé projevy onemocnění jsou dokladovány i v druhé polovině roku 2018. Posudková komise v návaznosti na to uzavřela, že k datu 4. 6. 2018 bylo spolehlivě zjištěno, že se zdravotní stav žalobkyně natolik zhoršil, že již byly naplněny podmínky invalidity, neboť zdravotní stav se nedařilo léčbou zlepšit, oproti předchozím obdobím, kdy se návraty onemocnění dařilo léčbou stabilizovat. Posudková komise též podotkla, že v posudku posudkové lékařky žalované byla podhodnocena obtížná ověřitelnost onemocnění žalobkyně spojená s jeho kolísavým průběhem a situačně podmíněnými recidivami. Samotné onemocnění mohlo vzniknout a trvat i dříve, avšak nebylo prokázáno, že by míra poklesu pracovní schopnosti přede dnem 4. 6. 2018 dosáhla úrovně nutné pro uznání invalidity. S ohledem na možnost zlepšení zdravotního stavu díky aktuálně podstupované psychoterapeutické léčbě a dostupnosti modernějších léčiv byla stanovena platnost posudku do června 2021.
13. Soud po zvážení protichůdných posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobkyně dospěl k závěru, že jako přesvědčivý, logický a vycházející z nejuplněnějších podkladů lze hodnotit posudek Posudkové komise MPSV v Praze, která měla jako první možnost zohlednit i podklady dokladující psychiatrickou léčbu před rokem 2015, a vyhodnotit tak historii projevů onemocnění žalobkyně v delší perspektivě, což mohlo přispět právě k přesnějšímu vyhodnocení dopadů postižení, které se skutečně u žalobkyně v minulosti projevovalo nárazově, patrně v souvislosti s traumatizujícími a stresujícími situacemi v jejím životě.
14. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem řadou dalších, nových lékařských zpráv (prostřednictvím jejich zhodnocení posudkovou komisí nadanou k tomu potřebnou odborností), žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotila míru zdravotních obtíží žalobkyně a dopad těchto

obtíží na její pracovní schopnost. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).

15. V navazujícím řízení bude žalovaná povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit nově i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 19. 6. 2019 a lékařské zprávy, o něž se opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.). Bude tedy na žalované, aby se věnovala uplatněným námitkám zpochybňujícím správný výpočet dob pojištění žalobkyně, a za tímto účelem zohlednila žalobkyní předložená soudní rozhodnutí. Ve svém rozhodnutí žalovaná podrobně vysvětlí, proč případně nepovažuje za významný okamžik den faktického převzetí péče o vnučku a jaké datum a proč v takovém případě považuje za rozhodné pro zohlednění náhradních dob pojištění za dobu osobní péče o dítě (vnučku).
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, žádné významné náklady řízení nevznikly, resp. takové náklady u soudu neuplatnila. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 26. února 2020

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

